

2. Mose 13

Septuaginta (LXX)

1 εἶπεν δὲ κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων

2 ἀγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς ισραηλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους ἐμοὶ ἔστιν

3 εἶπεν δὲ μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην ἐν ᾧ ἔξήλθατε ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας ἐν γὰρ χειρὶ κραταιῷ ἔξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐντεῦθεν καὶ οὐ βρωθήσεται ζύμη

4 ἐν γὰρ τῇ σήμερον ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων

5 καὶ ἔσται ἵνικα ἐὰν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν χαναναίων καὶ χετταίων καὶ ευαίων καὶ γεργεσαίων καὶ αιμορραίων καὶ φερεζαίων καὶ ιεβουσαίων ἦν ὕμισεν τοῖς πατράσιν σου δοῦναι σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι καὶ ποιήσεις τὴν λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ

6 ἐξ ἡμέρας ἔδεσθε ἄξυμα τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἑορτὴ κυρίου

7 ἄξυμα ἔδεσθε τὰς ἔπτὰς ἡμέρας οὐκ ὀφθήσεται σοι ζυμωτόν οὐδὲ ἔσται σοι ζύμη ἐν πᾶσιν τοῖς ὁρίοις σου

8 καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων διὰ τοῦτο ἐποίησεν κύριος ὁ θεός μοι ὡς ἐξεπορευόμην ἐξ αἰγύπτου

9 καὶ ἔσται σοι σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ μνημόσυνον πρὸ δοφθαλμῶν σου ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἐν γὰρ χειρὶ κραταιῷ ἔξήγαγέν σε κύριος ὁ θεός ἐξ αἰγύπτου

10 καὶ φυλάξεσθε τὸν νόμον τοῦτον κατὰ καιροὺς ὠρῶν ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας

11 καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν χαναναίων ὃν τρόπον ὕμισεν τοῖς πατράσιν σου καὶ δώσει σοι αὐτήν

12 καὶ ἀφελεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά τῷ κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐκ τῶν βουκολίων ἦν τοῖς κτήνεσίν σου ὅσα ἐὰν γένηται σοι τὰ ἀρσενικά ἀγιάσεις τῷ κυρίῳ

13 πᾶν διανοῖγον μήτραν ὃντος ἀλλάξεις προβάτῳ ἐὰν δὲ μὴ ἀλλάξῃς λυτρώσῃ αὐτό πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώπου τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ

14 ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα λέγων τί τοῦτο καὶ ἐρεῖς αὐτῷ ὅτι ἐν χειρὶ κραταιῷ ἔξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας

15 ἥνικα δὲ ἐσκλήρυνεν φαραω ἐξαποστεῖλαι ὑμᾶς ἀπέκτεινεν πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἔως πρωτοτόκων κτηνῶν διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι

16 καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου καὶ ἀσάλευτον πρὸ διφθαλμῶν σου ἐν γὰρ χειρὶ κραταιῷ ἐξήγαγέν σε κύριος ἐξ αἰγύπτου

17 ὡς δὲ ἐξαπέστειλεν φαραω τὸν λαόν οὐχ ὠδίγησεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁδὸν γῆς φυλιστιμ ὅτι ἐγγὺς ἦν εἶπεν γὰρ ὁ θεός μῆποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἵδοντι πόλεμον καὶ ἀποστρέψῃ εἰς αἴγυπτον

18 καὶ ἐκύκλωσεν ὁ θεὸς τὸν λαὸν ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν πέμπτη δὲ γενεὰ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ ισραὴλ ἐκ γῆς αἰγύπτου

19 καὶ ἔλαβεν μωυσῆς τὰ δοτᾶ ιωσηφ μεθ' ἑαυτοῦ ὄρκῳ γὰρ ὥρκισεν ιωσηφ τοὺς υἱοὺς ισραὴλ λέγων ἐπισκοπῆ ἐπισκέψεται ὑμᾶς κύριος καὶ συνανοίσετε μου τὰ δοτᾶ ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν

20 ἐξάραντες δὲ οἱ υἱοὶ ισραὴλ ἐκ σοκχωθ ἐστρατοπέδευσαν ἐν οθοι μπαρὰ τὴν ἔρημον

21 ὁ δὲ θεὸς ἡγεῖτο αὐτῶν ἡμέρας μὲν ἐν στύλῳ νεφέλης δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῳ πυρός

22 οὐκ ἐξέλιπεν ὁ στῦλος τῆς νεφέλης ἡμέρας καὶ ὁ στῦλος τοῦ πυρὸς νυκτὸς ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ